

KONVENCIJA NR. 108 DĖL JŪREIVIŲ NACIONALINIŲ ASMENS PAŽYMĖJIMŲ

Tarptautinės darbo organizacijos Generalinė konferencija,
Tarptautinio darbo biuro Administracinės tarybos sušaukta Ženevoje ir 1958 m. balandžio 29 d. susirinkusi į keturiasdešimt pirmąją sesiją,
nusprendusi priimti tam tikrus pasiūlymus dėl tarpusavio arba tarptautinio jūreivių nacionalinių asmens pažymėjimų pripažinimo, o tai yra septintasis sesijos darbotvarkės klausimas,
nusprendusi įforminti šiuos pasiūlymus kaip tarptautinę konvenciją,
tūkstantis devyni šimtai penkiasdešimt aštuntųjų metų gegužės tryliką dieną priima šią Konvenciją, kurią galima vadinti 1958 m. konvencija dėl jūreivių asmens pažymėjimų:

1 straipsnis

1. Ši Konvencija taikoma kiekvienam jūreiviui, einančiam bet kokias pareigas laive, išskyrus karinį laivą, užregistruotame teritorijoje, kurioje ši Konvencija galioja, ir paprastai plaukiojančiame jūroje.

2. Iškilus bet kokioms abejonėms dėl bet kurių kategorijų asmenų pripažinimo jūreiviais pagal šią Konvenciją, kiekvienos šalies kompetentinga valdžios institucija, pasikonsultavusi su atitinkamomis laivų savininkų ir jūreivių organizacijomis, dėl to priima sprendimą.

2 straipsnis

1. Kiekviena Organizacijos narė, kuriai galioja ši Konvencija, kiekvienam savo piliečiui, esančiam jūreiviu, paprašius, išduoda jūreivio asmens pažymėjimą, atitinkantį šios Konvencijos 4 straipsnio nuostatas. Tačiau jei tam tikroms jūreivių kategorijoms išduoti tokių pažymėjimų neįmanoma, Organizacijos narė gali vietoj jų išduoti pasą, nurodantį, kad jo savininkas yra jūreivis ir kad toks pasas pagal šią Konvenciją turi tokią pat galią, kaip ir jūreivio asmens pažymėjimas.

2. Kiekviena Organizacijos narė, kuriai galioja ši Konvencija, gali išduoti jūreivio asmens pažymėjimą bet kuriam kitam tokio dokumento prašančiam jūreiviui, tarnaujančiam laive, užregistruotam jos teritorijoje arba toje teritorijoje esančiame įdarbinimo biure.

3 straipsnis

Jūreivio asmens pažymėjimas visada lieka jūreivio nuosavybė.

4 straipsnis

1. Jūreivio asmens pažymėjimas surašomas paprasta forma, gaminamas iš patvarios medžiagos ir yra toks, kad bet kokius jo pakeitimus yra lengva rasti.

2. Jūreivio asmens pažymėjime yra jį išdavusio valdžios atstovo pavardė ir titulas, išdavimo data ir vieta bei užrašas, skelbiantis, kad šis dokumentas yra jūreivio asmens pažymėjimas pagal šią Konvenciją.

3. Jūreivio asmens pažymėjime yra tokie duomenys apie jo savininką:

(a) visas vardas (pirmas ir antras vardai, jeigu tokie yra);

(b) gimimo data ir vieta;

(c) pilietybė;

(d) fizinės charakteristikos;

(e) nuotrauka; ir

(f) parašas arba, jei savininkas nesugeba pasirašyti, nykščio antspaudas.

4. Jeigu Organizacijos narė išduoda jūreivio asmens pažymėjimą užsienio jūreiviui, tai jame nėra būtina nurodyti jūreivio pilietybę ir tokia nuoroda nebus galutinis jo tautybės patvirtinimas.

5. Jūreivio asmens pažymėjime aiškiai nurodomas bet koks šio pažymėjimo galiojimo laiko apribojimas.

6. Pagal aukščiau esančių punktų nuostatas jūreivio asmens pažymėjimo tikslia formą ir turinį nustato jį išduodanti Organizacijos narė, pasikonsultavusi su atitinkamomis laivų savininkų ir jūreivių organizacijomis.

7. Nacionaliniuose įstatymuose ar kituose norminiuose aktuose gali būti nurodyta, kokius papildomus duomenis įtraukti į jūreivio asmens pažymėjimą.

5 straipsnis

1. Kiekvienam jūreiviui, turinčiam galiojantį jūreivio asmens pažymėjimą, kompetentingos valdžios institucijos išduotą teritorijoje, kurioje galioja ši Konvencija, leidžiama sugrįžti į tą teritoriją.

2. Jūreiviui taip pat leidžiama sugrįžti ne vėliau kaip per vienerius metus po šiame dokumente nurodyto galiojimo laiko pabaigos.

6 straipsnis

1. Jūreiviui, turinčiam galiojantį jūreivio asmens pažymėjimą, kiekviena Organizacijos narė leidžia įeiti į teritoriją, kurioje galioja ši Konvencija, kada tokio įėjimo paprašoma laikinoms atostogoms, kai laivas yra uoste.

2. Jeigu jūreivio asmens pažymėjime yra skiltis, kurioje nurodomi atitinkami įėjimo tikslai, kiekviena Organizacijos narė taip pat leidžia jūreiviui, turinčiam galiojantį jūreivio asmens pažymėjimą, įeiti į teritoriją, kurioje galioja ši Konvencija, jei leidimo įeiti į teritoriją prašoma norint -

(a) patekti į savo laivą arba pereiti į kitą laivą;

(b) tranzitu patekti į savo laivą, esantį kitoje teritorijoje, arba sugrįžti į tėvynę; arba

(c) bet kokių kitų, atitinkamos Organizacijos narės valdžios institucijų patvirtintų, tikslų.

3. Kiekviena Organizacijos narė, prieš įleisdama į savo teritoriją dėl vieno 2 punkte nurodyto tikslo, gali reikalauti patenkinančių įrodymų, tarp jų ir pagrįstų dokumentais, iš jūreivio, iš atitinkamo laivo savininko arba jo atstovo, arba iš atitinkamo konsulo apie jūreivio ketinimus ir apie jo sugebėjimą tuos ketinimus įvykdyti. Organizacijos narė taip pat gali apriboti jūreivio buvimą iki tam tikro laiko, jeigu mano, jog jis būtinas šiam tikslui įgyvendinti.

4. Niekas šiame straipsnyje nebus išaiškinta kaip Organizacijos narės teisės neįleisti kurio nors konkretaus asmens į teritoriją arba neleisti pasilikti joje apribojimas.

7 straipsnis

Oficialūs šios Konvencijos ratifikavimo raštai siunčiami Tarptautinio darbo biuro Generaliniam direktoriui užregistruoti.

8 straipsnis

1. Ši Konvencija privaloma tik toms Tarptautinės darbo organizacijos narėms, kurių ratifikavimo raštus yra užregistravęs Generalinis direktorius.

2. Ji įsigalioja po dvylikos mėnesių nuo tos dienos, kai Generalinis direktorius užregistruoja dviejų Organizacijos narių ratifikavimo raštus.

3. Kiekvienoje valstybėje Organizacijos narėje ši Konvencija pradeda galioti po dvylikos mėnesių nuo jos ratifikavimo rašto užregistravimo dienos.

9 straipsnis

1. Kiekviena Organizacijos narė, ratifikavusi šią Konvenciją, praėjus dešimčiai metų nuo jos įsigaliojimo dienos, gali ją denonsuoti pasiųsdama Tarptautinio darbo biuro Generaliniam direktoriui užregistruoti pareiškimą dėl denonsavimo. Denonsavimas įsigalioja po metų nuo jo užregistravimo dienos.

2. Kiekvienai Organizacijos narei, kuri ratifikavo šią Konvenciją ir pasibaigus 1 punkte nurodytam dešimties metų terminui per metus nepasinaudojo šiame straipsnyje numatyta denonsavimo teise, Konvencija galios dar dešimtį metų, o vėliau galės ją denonsuoti pasibaigus kiekvienam dešimties metų terminui šiame straipsnyje nustatyta tvarka.

10 straipsnis

1. Tarptautinio darbo biuro Generalinis direktorius informuoja visas Tarptautinės darbo organizacijos nares apie visų ratifikavimo raštų ir pareiškimų dėl denonsavimo, kuriuos jam atsiuntė Organizacijos narės, užregistravimą.

2. Informuodamas Organizacijos nares apie gauto antrojo ratifikavimo rašto užregistravimą, Generalinis direktorius atkreipia jų dėmesį į šios Konvencijos įsigaliojimo datą.

11 straipsnis

Tarptautinio darbo biuro Generalinis direktorius nusiunčia Jungtinių Tautų Generaliniam sekretoriui užregistruoti pagal Jungtinių Tautų Įstatų 102 straipsnį išsamius duomenis apie visus ratifikavimo raštus ir pareiškimus dėl denonsavimo, kuriuos jis yra užregistravęs pagal ankstesnių straipsnių nuostatas.

12 straipsnis

Jei Tarptautinio darbo biuro Administracinė taryba laiko, jog yra būtina, ji informuoja Generalinę konferenciją apie šios Konvencijos taikymą ir svarsto, ar į Konferencijos darbotvarkę įtraukti klausimą dėl Konvencijos visiško ar dalinio pakeitimo.

13 straipsnis

1. Jei Konferencija priims naują konvenciją, ištiesai ar iš dalies pakeičiančią šią Konvenciją, ir jeigu naujojoje konvencijoje nebus numatyta kitaip, tai:

(a) kuriai nors Organizacijos narei ratifikavus naująją – pakeičiančią konvenciją, nepaisant 9 straipsnio nuostatų, automatiškai tuoj pat denonsuojama ši Konvencija, su sąlyga, kad naujoji – pakeičianti konvencija yra įsigaliojusi;

(b) nuo naujosios – pakeičiančios konvencijos įsigaliojimo dienos Organizacijos narės šios Konvencijos ratifikuoti negali.

2. Ši Konvencija kiekvienu atveju galioja savo forma ir turiniu toms Organizacijos narėms, kurios ją ratifikavo, bet neratifikavo pakeičiančios konvencijos.

14 straipsnis

Šios Konvencijos angliškas ir prancūziškas tekstai turi vienodą galią.
